

[Jens Jensen.]

efter Forhandlingerne f. Eks. paa det Møde, der forleden afholdtes her inde i København af De samvirkende Sogneraadfor- eninger, saa modsætter disse sig fremdeles, at der lægges større Byrder over paa Sognekommunerne. Det er nemlig det, der vil ske, dersom det foreliggende Forslag op- højes til Lov, og det er ikke saa underligt, at Kommunernes Fællesrepræsentation er imod en saadan Lovgivning, det er simpelt hen en Pligt for den. De samme daarlige økonomiske Forhold, som raadede i Kom- munerne i Fjor, raader jo ogsaa i Aar. Kommunebudgetterne er stadig høje, og Kommuneskatterne er store, medens Be- talingsevnen desværre er i høj Grad svig- tende hos Skatteyderne og Skatterestan- ternes Antal stadig stigende; det vil sik- kert vise sig ved de kommende Sogneraad- valg, at en Mængde Skatteydere ude i Kom- munerne bliver slettet af Valglisterne paa Grund af Skatterestance. Jeg vil i den For- bindelse gerne bemærke, at det var en ganske meningsløs Ændring i den kommu- nale Valglov, der i Fjor gennemførtes af Venstre og det konservative Folkeparti, og det vil naturligvis kun forværre dette Forhold, men selv om denne Ændring ikke var blevet gennemført, vil et overordentlig stort Antal Vælgere endda nok blive slettet.

Modstanden imod Forslaget kommer ogsaa fra Fællesorganisationen for bymæs- sigt bebyggede Kommuner, der paa et ligeledes for nylig afholdt Møde paa det bestemteste har modsat sig Forslagets Gennemførelse. Ligeledes har Husmænd- nes Organisationer, som det ærede Medlem Hr. Fisker for nævnte, ved Møder omkring i Landet paa det bestemteste protesteret imod en Lovgivning, hvis Følge bliver større kommunale Byrder og en Flytning af Skatten fra Jorden over paa de arbejds- skabte Værdier. Det er det, der vil blive Følgen af det her foreliggende Lovforslag, og derfor gentager jeg: det kan ikke andet end vække Opmærksomhed, naar Forslaget alligevel fremkommer i den Skikkelse, det har faaet. Jeg synes, det er noget af en „Vi alene vide“-Politik, den højtærede Indenrigsminister her slaar ind paa; trods Advarsler og Protester vil Ministeren gennemføre en Lovgivning, som i Virkelig- heden kun en lille Kreds af Skatteyderne billiger. For hundrede Aar siden vilde der maaske ikke have været noget mærke- ligt deri, men i vore Dage synes jeg nok, det ligger ikke saa ganske lidt udenfor det almindelige.

Naar jeg for mit Vedkommende ikke

er tilfreds med Forslaget, er Grunden der- til særlig den, at den Grundskyld, der under meget Besvær, baade her inde paa Rigsdagen og ude i Befolkningen, er blevet gennemført, saavel til Held i skattemæssig Henseende som ogsaa til stor Gavn for den socialøkonomiske Udvikling her i Lan- det, nu igen delvis ophæves. Virkningerne af en saadan Ophævelse er ofte nok paa- peget, og jeg skal blot gøre opmærksom paa, at den kommer til at virke som en Foræring til den nuværende Grundejer. Men Virkningen af denne Gave bliver jo straks ophævet, saa snart der finder Ejers- skifte Sted, og Følgen er en Jordpris- stigning og dermed i Grunden ogsaa en Forringelse af Vilkaarene for Efterfølgerne.

Med Hensyn til Bestemmelsen om For- delingen af det Beløb, der skal udskrives paa Kommunerne, er Reglerne de samme i dette Forslag som i det Forslag, der be- handledes her i Tinget i forrige Rigsdags- samling, og jeg er nu som den Gang bange for, at der bliver en Forskydning af Skatten fra de bedre Egne til de daarligere og ogsaa fra de bedre stillede Kommuner til de daarligere stillede. Denne Opfattelse er jeg blevet bestyrket i ved at se Resultatet af en Undersøgelse, som Fuldmægtig K. J. Kristensen har foretagetovre i Ringkøbing Amt, og hvorefter Kommunerne med de bedre Jorder i Amtet vil faa Lettelse, medens Kommunerne med den daarligere Jord vil faa Tillæg.

Meget ejendommeligt, og jeg kan vel godt sige karakteristisk, for Forslaget er Bestemmelsen i § 4 om, at af det Beløb, der udskrives paa Kommunerne, maa kun højst en Trediedel lignedes paa fast Ejendom. Det forekommer mig, som om den højt- ærede Indenrigsminister ved denne Bestem- melse har villet foregribe Begivenhedernes Gang. Det kunde nemlig synes, som om der ved Forslagets Udarbejdelse har fore- svævet Ministeren noget om, at mangt et Sogneraad ved at opdage, hvilke uheldige Virkninger denne Skatteomlægning vilde faa, vilde bruge den Ret, det efter den nu- gældende Lov har til at bestemme Forholdet mellem Ligning paa fast Ejendom og Ligning paa Indkomst, til at lægge en større Part over paa fast Ejendom. Dette er alt- saa forhindret ved den nævnte Bestemmelse, og det forekommer mig, at den højtærede Indenrigsminister her ligesom har villet give Kommunerne en Slags Pegepind med Hensyn til at ændre Ligningerne i den Retning, Ministeren ønsker, saaledes at Resultatet til sidst kunde blive det, at Sognekommun- nernes Ligning falder sammen med den